

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 112423 25 GŽ

Novi Travnik, 07.01.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Alma Islamović, predsjednica vijeća, Davor Kelava i Aldina Rebihić Topoljak, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice P. Š. kći M. iz L., ... , zastupana po punomoćniku T. M., pravnom zastupniku u Zavodu za pružanje pravne pomoći HBŽ, ul. Gabrijela Jurkića br. 16., Livno, protiv tužene notar J. M. iz B., ul. ... , radi utvrđenja ništavosti i poništenja Izvornika notarske isprave i poništenja službenih radnji poduzetih u ostavinskom postupku iza umrlog M. M. u odnosu na imovinu iz posjedovnog lista 226 i 367 k.o. ..., vrijednost spora 1.000,00 KM, odlučujući po žalbi punomoćnika tužiteljice izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 112423 23 P od 06.03.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.01.2026. godine, donio je:

RJEŠENJE

Žalba se odbija kao neutemeljena i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 112423 23 P od 06.03.2025. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda odbačena je tužba u ovoj pravnoj stvari.

Na navedeno rješenje žalbu je pravovremeno izjavila tužiteljica, putem punomoćnika, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U okviru povrede odredbi parničnog postupka tužiteljica navodi da prvostupanjski sud nije pravilno primijenio članak 53. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH jer tužba s dopunom u cijelosti sadržava sve elemente iz članka 53. i 54. tog zakona. Prema tvrdnjama tužiteljice da tužena nije postupila na način naveden u tužbi dopunskim rješenjem tužiteljicu bi proglasila za jednog od zakonskih nasljednika prvog nasljednog reda na novopronađenoj imovini iza umrlog ostavitelja tužiteljičinog oca. Smatra i da je prvostupanjski sud nepotpuno i pogrešno utvrdio činjenično stanje jer je prema tužbi i priloženim dokazima jasno da je tužena svojim radnjama dala punu dokaznu snagu javne isprave Izvornika notarske isprave koja je očito neistinita i ništava. Kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, po stavu tužiteljice, nije mogao pravilno primijeniti ni materijalno pravo jer mu nedostaje relevantnih činjenica. Predlaže se da ovaj sud uvaži žalbu, ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tužena ističe da predmetna žalba ne sadrži niti jedan element iz članka 205. Zakona o parničnom postupku i da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku. Prigovara se nedostatku pasivne legitimacije jer je tužiteljica eventualni spor trebala riješiti sa ostalim nasljednicima koji su obuhvaćeni rješenjem o nasljeđivanju čije se utvrđivanje ništavosti traži i eventualno podnijeti tužbeni zahtjev na ostale nasljednike kao nužne suparničare, sukladno članku 362. Zakona o parničnom postupku. Također, tužena smatra da je prvostupanjski sud postupao po neuredno opredijeljenom tužbenom zahtjevu, te da je postavljeni tužbeni zahtjev u suprotnosti sa člankom 54. Zakona o parničnom postupku, jer je Zakonom o nasljeđivanju, a u svezi sa Zakonom o notarima definiran način vođenja ostavinskog postupka, te da sud ne može poništavati službene radnje koje je notar poduzeo zbog čega, po stavu tužene, tužbeni zahtjevi pod točkom III i IV nisu pravilno opredijeljeni niti prvostupanjski sud može po istima postupiti. Osim toga, osporava zastupanje tužiteljice putem Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Livno jer u prilogu tužbe nije dostavljen dokaz da je potpisani pravni zastupnik uposlenik Zavoda. Predlaže se da ovaj sud odbije žalbu i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbi i po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 221. i 236. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH¹, ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba nije utemeljena.

Iz stanja spisa proizlazi da je tužiteljica dana 27.03.2023. godine prvostupanjskom sudu podnijela tužbu protiv tužene radi utvrđenja ništavosti Izvornika notarske isprave odnosno njegovog poništenja i poništenja službenih radnji poduzetih u ostavinskom postupku iza umrlog oca tužiteljice M. M. u odnosu na novopronađenu imovinu iz posjedovnog lista 226 i 367 k.o. ... Nakon primitka odgovora na tužbu, rješenjem prvostupanjskog suda broj 46 0 P 112423 23 P od 06.03.2025. godine, tužba je vraćena tužiteljici uz odgovor na tužbu s nalogom da u roku od 8 (osam) dana od dana prijema rješenja ispravi i dopuni tužbu tako što će pravilno označiti stranke u postupku (tužitelj i tuženi) i osobe koje je zastupaju, te pravilno postavi tužbeni zahtjev koji mora biti jasan i nedvosmislen u smislu odredbi članka 53. u svezi sa člankom 54. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, te s obzirom na odredbe članka 254. Zakona o nasljeđivanju Federacije BiH, a u svezi sa odredbom članka 255. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, uz upozorenje da će sud, ukoliko tužba ne bude vraćena sa ispravkom u danom roku, tužbu smatrati povučenom, a ako bude vraćena bez ispravke tužbu odbaciti. Postupajući po navedenom rješenju tužiteljica je dana 07.12.2023. godine prvostupanjskom sudu dostavila uređenu tužbu kojom je djelomično otklonila nedostatke ranije podnesene tužbe pravilno označavajući osobu koja zastupa tužiteljicu, ali nije postupila po ostalim uputama iz rješenja suda od 22.11.2023. godine. Budući da je tužiteljica u svojoj tužbi kao i u dopuni tužbe ponovo tražila utvrđenje neistinitosti i ništavnosti pravomoćnog rješenja ostavinskog suda i službenih radnji u tom postupku, iako je odredbom članka 54. stavak 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH propisano da: „Tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa povredu prava ličnosti, ili istinitost,

¹ Službene novine Federacije BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

odnosno neistinitost neke isprave“, to je prvostupanjski sud u danoj situaciji pravilno zaključio da tužiteljica nije postupila prema nalogu suda, te je u skladu sa odredbom članka 336. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, odbacio tužbu tužitelja.

Nasuprot žalbenim prigovorima odluka prvostupanjskog suda pravilna je i zakonita.

Pravomoćno rješenje ostavinskog suda ne može biti predmet poništenja niti se može zahtijevati ponovno provođenje ostavinskog postupka na način kako to tužiteljica predlaže u tužbi. Prema odredbi članka 254. Zakona o nasljeđivanju Federacije BiH², osporavanje pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju dopušteno je isključivo putem tužbe koja se podnosi pod uvjetima, u rokovima i iz razloga propisanih za ponavljanje parničnog postupka, u smislu članka 255. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH. Pri tome, pravomoćno rješenje o nasljeđivanju može se pobijati isključivo u parničnom postupku protiv osoba u čiju je korist to rješenje doneseno i čija se istinitost osporava odnosno protiv nasljednika proglašanih tim rješenjem. Sukladno tomu, kao stranke u postupku moraju biti označene osobe koje su proglašene nasljednicima, što u konkretnom slučaju tužiteljica nije učinila u podnesku kojim je uredila tužbeni zahtjev, zbog čega nisu utemeljeni žalbeni navodi punomoćnika tužiteljice da je predmetna tužba sadržavala elemente iz članka 53. i 54. Zakona o parničnom postupku, da bi se po njoj moglo postupati. Osim toga, i po nalaženju ovog suda, iz podnesene tužbe se ne vidi pravni interes zbog kojeg je tužba podnesena, jer tužiteljica ne traži da se utvrdi da je stekla neko pravo na zaostavštinu i u kojem omjeru, a iz činjeničnog opisa tužbe proizlazi da tužiteljica ustvari osporava istinitost svoje nasljedničke izjave i potpisa koji je označen na zapisniku sačinjenom po notaru J. M., dok to tužbenim zahtjevom ne traži. Ovaj sud zapaža, da tužiteljica nije pravilno postupila po rješenju od 22.11.2023. godine ni do donošenja pobijanog rješenja, iako je proteklo više od godinu i tri mjeseca.

Imajući u vidu naprijed navedeno, prvostupanjski sud nije učinio povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, niti je pogrešno primijenio materijalno pravo na koje se pozvao u svojoj odluci, te je primjenom odredbe članka 235. stavak 1. točka 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, valjalo žalbu tužiteljice odbiti kao neutemeljenu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

Predsjednica vijeća

Alma Islamović

² Službene novine Federacije BiH, broj 80/14